

ਸਮਾਂਤਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ - ਨੰਬਰ ਇੱਕ

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ: ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2023-08-08

“ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਤਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।” ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਗੋਤ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ; ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਜਲ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧਮਈ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ।”

ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਉਸ ਮਦਿਰਾ ਨੂੰ ਪੀਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰੋਸ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉੱਡੇਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੋਮਨੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:6-12।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਨਾਲ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਲਵੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-5.

ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਰੇਖਾ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਇ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ, ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ “ਸਮਾਂਤਰ” ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂਤਰ ਚੱਲਣੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,’ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ।’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜੋੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” The 1888 Materials, 803, 804.

ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਤਰਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰੂਪ-ਚਿੱਤਰਾਵਲੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਫ਼ਾਲਤੂ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਉਸ ਦਿਵਯ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲੀ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ “ਦੁਹਰਾਉ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦਿਓ” ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਉਣਾ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਹਰ ਇੱਕ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਕੀਰ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀਆਂ ਨਾ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਅੱਜ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇਣ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਸਾ ਦਿੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।

ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਓਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਐਲੀਆਹ ਦੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਹੀ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੰਕੇਤ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਜਾਂ ਯੂਂ ਕਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਚੌਦ੍ਹਾਂ, ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਐਲੀਆਹ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਓਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਰੋਤ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਚਿੱਤਰਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਪੁਰਾਤਨ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਏ ਹਨ।’ 1

Corinthians 10:11. 'ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਵੀ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।' 1 Peter 1:12...."

"ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ "ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹਨ," "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।" ਇਹ ਨਿਯਮ, ਉਸ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ "ਗੱਲਾਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ "ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ" ਨਾਲ ਹੀ "ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ," ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਐਸੀ ਤਵੱਜੋ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਘੱਟ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਤਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਤਾ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਓ।" Testimonies to Ministers, 112.

"ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਵਿੱਚ "ਮਾਮਲੇ" "ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ" ਦੁਆਰਾ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਕਿ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ" ਅਤੇ "ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮਈ ਚਿੱਤਰਣਾ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਗਬ੍ਰੀਏਲ ਤੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਸਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਬਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਲੈਕ-ਸਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਓਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਗੁਆਂਢਾਨਾਮੇ ਬੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਮੱਤੀ 12:8.

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਵੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਂਝੀਦਾਰ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਰਕੇ ਪਾਤਮੁਸ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਗੀ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ—ਅਫ਼ਸੁਸ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਿਰਗਾਮੁਸ, ਅਤੇ ਥੁਆਤੀਰਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਦਿਸ, ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:9-11।

ਯੂਹੰਨਾ, ਉਸ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਥ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਤਪੀੜਨ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਤਪੀੜਨ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ” ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਹ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ।”

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ।

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 585.

ਕੋਈ ਵੀ ਨਬੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਤ੍ਰਣ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ; ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਿਓਨ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣਗੇ; ਤੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਾ ਰੇਵੇਂਗਾ; ਤੇਰੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਤਿ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵੇ, ਤਦ ਵੀ ਤੇਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੁਣ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਨਾ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕੰਨ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਬਚਨ ਸੁਣਾਣਗੇ, ਜੋ ਕਹੇਗਾ, ਇਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜੋ। ਯਸਾਇਆ 30:18-21.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣਾਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਣਗੇ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧੰਨ ਹਨ, ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਦੂਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੱਸੋ ਹੀ ਸੁੱਤ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ—ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਭਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, “ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ।”

“ਮੱਤੀ 25 ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।” The Great Controversy, 393.

ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਤੀਤ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ “ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਬਚਨ” ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ, “ਇਹੋ ਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵੱਲ ਮੁੜੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੱਬੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ।” ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜੀਵਨ-ਦਾਇਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਚਨ ਵਿੱਚ “ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜੀਆਂ” ਸਨ ਜੋ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਰੱਖ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੱਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ,” ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੱਬੇ ਜਾਂ ਸੱਜੇ ਵੱਲ ਮੁੜਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ। “ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਨਾ,” ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੌੜਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣੇਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵੱਲ (ਖੱਬੇ) ਮੁੜੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵੱਲ (ਸੱਜੇ)। ਬਾਈਬਲ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਏਗਾ। ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ (ਖੱਬੇ) ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ (ਸੱਜੇ) ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੱਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਕੌਮੇ, ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਸਭਾ, ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਹੇ ਧਰਤੀ, ਸੁਣ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16-19.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਸਭ “ਰਾਹਾਂ” ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਲਈ “ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ” ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਭਾਵਿਤ “ਰਾਹਾਂ” ਵਿੱਚੋਂ “ਚੰਗੇ ਰਾਹ” ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ, “ਇਹੋ ਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ।” ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ “ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।

“ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ।” ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16।”

“ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ—ਉਹ ਨੀਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ

ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੀਹ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਭਰਮ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।”

“ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਟਿਕੀ ਰਹੀ? ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਪਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਨੀਂਹੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ।

“ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ: ‘ਉਸ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ’? 1 Corinthians 3:11.”

“ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਡੋਲਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਚਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ, ਬਿੰਦੂ-ਬਿੰਦੂ ਕਰਕੇ, ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਛੁਹੇ ਹੋਏ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਉਚਾਰਣ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” ਟੈਸਟਿਮੋਨਿਜ਼, ਖੰਡ 8, 296, 297.

ਪਰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ “ਸਭਾ,” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਬਣਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਚਰਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸੇ ਹੀ ਚਰਚ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਉਪਾਸਨਾ-ਸਥਾਨ।

ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ “ਵਚਨਾਂ” ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ “ਵਿਵਸਥਾ” ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੇ ਤੂਰੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ “ਦੁਸ਼ਟ ਮੰਡਲੀ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਹੋਸ਼ੇਆ “ਦੁਸ਼ਟ ਮੰਡਲੀ” ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਹੋਸ਼ੇਆ 4:6।

ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾਈ ਸੰਬੰਧ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਮੇਰੇ ਲੋਕ!” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ:

ਹੁਣ ਇਸ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੰਨੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰੋਹਰ ਹੋਵੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਜਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਬਚਨ ਹਨ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਲ ਬੋਲੋਗਾ। ਕੁਚ 19:5, 6.

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ:

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਜਾਜਕਾਈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਅਦਭੁੱਤ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ; ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:9, 10.

ਪਤਰਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਾਚਾਬੱਧ ਪ੍ਰਜਾ ਸੀ, ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਹੋਏ ਉਸ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹਨ।" ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਿਆਹਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਵਾਚਾਬੱਧ ਲੋਕ ਸੀ। ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਾਚੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜੰਗਲ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਵਿੱਛੋੜ ਲਿਆ। ਅੰਤਿਮ ਵਿਛੋੜਾ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਬਲ ਦੀ ਧੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਵਾਚੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰਹੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਉਹ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਚਾ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਨੇ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ "ਮੇਰੇ ਲੋਕ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ।

"ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ।" *Review and Herald*, August 19, 1890.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 1843 ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਦੀ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸਥਾਰ ਅਨੇਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

1798 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਨਿਆਂ

ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਜੋ "ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਪ੍ਰਭੂ 1843 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਇਆ; ਉਸ ਨੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ। ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਫਿਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਿਸਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।